

ВТОРА ГЛАВА.

сичкы-тѣ работы по царство-то бѣхъ забръканы, та и Петъръ не бѣше твърдѣ весель.

Слѣдъ смръть-тѣ на царицѣ Маршъ, той сичкы-тѣ си работы облъгнъ връзъ комиса, кой-то отколѣ бѣ приучилъ царь-атъ да бѣде мръзеливъ и тежъкъ на работѣ, да обыча само бляскъ иголѣмешъ. Празничны трѣжества и ловъ бѣхъ му прѣва забава, а слѣдъ това, той почиваше и ся галаше. Нищо не му влазише въ уши-тѣ отъ друго мѣсто освѣнъ отъ уста-та комисовы. Веднажъ нѣщо го събуди отъ сънь, той отвори очи-тѣ си, и видѣ прѣдъ себе-си старецъ, кой-то много приличаше на тейка му.